

Končno pride tat in pravi kralju: »Poslušaj, kaj sem storil!« ter mu pove vso svojo pustolovščino. Nato mu da kralj svojo hčer, in tat se oženi z njo.

VII.

NESREČNI PASTIR.

Neki Sudanec je pasel kamele svojega gospodarja. Ker mu ni gospodar dajal nič hrane s seboj, je bil vedno lačen. Nekega dne si je pa skuhal kaše in spekel kruha, ujel je gazelo ter našel nojevo jajce. Ko je neka kamela pokleknila, je položil gazelo pod lonec za mleko in dejal nojevo jajce poleg. Mislil si je: »Kdo bo mogel pojesti vse to!« Tedaj je kamela vstala, on pa vzame lonec za mleko, da bi jo pomolzel. Takoj mu gazela pobegne. Brž pograbi jajce in ga vrže za gazelo, toda jajce se razbije. Medtem mu je popila mlada kame-lica mleko, kruh se mu je sežgal, kaša pa prismodila, a on je ostal zopet brez jela.

Zimska slika.

*V solncu se bleste planine,
sneg vrhove je ovil,
sever brije iz daljine,
že mi glavo je odkril.*

*Moj klobuk po polju vozi
kakor črno se kolo,
jaz pa grem po kolovozi,
sever sel je na glavó.*

*Plešo mojo poljubuje
in zaman ga proč podim,
piska, drzno poskakuje,
z njim se za klobuk borim.*

*Sredi polja star grmiček
bratca se usmili zdaj,
vjame moj klobuk v vršiček
in mi nudi ga nazaj.*

*Jezen mrzli sever brije,
solnce se z neba smeji,
glavo spet klobuček krije,
nič se mraza ne boji.*

Gustav Strniša.

